De pallassos i aliats

I. Nanos, pujo amb mal de cap
i un filet de cagarrina.
El Satan diu que no sap
si he enganxat la grip porcina.

II. Tot i fer-ho d'altres dies,
aquest cop l'he ben fotut
furgant les escombraries
de davant de l'Institut.

III. M'ha dit: has de tenir clar,
-si per mala llet la dinyes-
que és un virus africà…!
Ja ho deia la Judit Vinyes!

IV. Sí: la crisi va escampant-se
al Grup Berga Independent
entre els bojos d'Aliança
i els patates dissidents.

V. Que aquells aires de grandesa
la durien als extrems…?
I d'això feu estranyesa?
Jo ho sabia ja fa temps!

VI. O no en feia pas la pinta?
Si el marit ja és del partit!
(Que entre els de la seva quinta,
és el més ben esclarit…)

VII. Si fos digna, plegaria;
però el poder l'encega tant
que fins l'ànima es vendria,
per triomfar, al pobre Satan.

VIII. I el Minoves queda sol.
Bo i tenir el suport dels socis,
la Judit li clava un gol.
Coi, Lluís, quins bons negocis!

IX. I s'ho miren amb deler,
mentre ensobren paperetes
i s'afarten de crispetes,

l'Aymerich i el Caballé.

X. Tele Berga està de gala!
Per Patum ho broden tant
que és per treure's la cigala
davant l'Espartac Peran.

XI. Rere la retransmissió,
hi ha una feina gegantina,
trenta anys plens de vocació
i el pèl del Manel Medina.

XII. No us en rigueu, no, pastors:
som en any d'aniversaris,
per 'xò els Administradors
eren tots octogenaris.

XIII. Tot sortint de fer el trifàsic,
vaig mirar a l'ajuntament
i l'estampa era talment
la postal d'un parc juràssic.

XIV. Déu em tregui de la ment
la imatge dels Rocapruna
anxovats a Lluïment
suant sota aquella lluna.

XV. Toni Sales, qui ho diria
que amb la teva Montserrat
passaries algun dia
a ser tu el més retratat…!

XVI. I els balcons s'engalanaven
i entre tantes elegàncies
els dos joves no amagaven
la cara de circumstàncies.

XVII. També hi 'via el Marc Bernal,
que ara dir-te no sabria
si el més llarg de la Masia
és ell o el Lamine Yamal.

XVIII. Que el que Berga necessita
és tenir més visitants
i que destrossin la Guita

un parell d'americans…

XIX. Els vint anys del Patrimoni
els vam dar per celebrats
amb un circ de varietats
que ens va dur el mateix dimoni.

XX. Havent xerrat el Farguell,
llums vermells i fumarada:
surt l'acròbata arrapada
i l'home es creu al bordell.

XXI. Poc calien els faiers,
que el vell Jaume, bo i el fred,
portava el ciri més dret
que el pilar dels Castellers.

XXII. El Cardona! Quina orgia
va muntar amb les entitats!
Faltava la Rosalía,
però aquí som més dels Trinxats.

XXIII. Prou que ho dic sense recança:
entre tonades alegres,
aquell *hit* de "Llavis negres"
va agradar *hasta* als d'Aliança!

XXIV. També és any de celebrar
que ja fa cinquanta *istius*
que envaeixen Borredà
tots els nostres caganius.

XXV. I l'he vista tan divina,
que a resoldre m'he entestat
el misteri de l'edat
que té la Queralt Cortina.

XXVI. Per tirar d'hemeroteca
i així treure'n l'entrellat,
a baix a la biblioteca
quasi moro sepultat.

XXVII. Per lliurar-me del desfici
va aparèixer -*menos mal*-
el Torrabadella en bici

cap al Consell Comarcal.

XXVIII. Treia un pam de *llenga*, el pobre!
El noi arribava fos
de tant voltar per les obres
de la plaça Font del Ros.

XXIX. I la Volta? Quina ganga!
Aquest any l'etapa reina
va acabar en una patxanga,
plats pel cap i '*neu per feina*.

XXX. Però l'indiscutible crac
és el Rego, que ja corre
per dur la Portal Attack
i forrar-se fort a Andorra.

XXXI. El *tingladu* dona tant
que els ingressos, si Déu vol,
es veu que se'ls partiran
amb el president Pujol.

XXXII. Volien dur Sa Excel·lència,
-que segur que dava joc-
en aquí la Residència…
però ja no quedava lloc.

XXXIII. De company, el vell Borbó:
"*¡Jordi, vámonos de juerga*
alli en la resi de Berga
que a estas ~~piiip~~ *invito yo!*".

XXXIV. Però quin trio més sinistre
seu al banc de l'acusat:
el Pujol, un ex-ministre
i aquell fiscal de l'Estat.

XXXV. Tant se val que hagin passat
cinquanta anys del dictador.
Les cloaques de l'Estat
fan la mateixa pudor.

XXXVI. Però, pastors, deixem els planys
i tingueu la bota llesta,
que pels 125 anys
mereixem una gran festa!

XXXVII. En efecte, ens hem fet grans
i hem convidat a una farra
com les que es feien abans
als nostres germans Pitarra.

XXXVIII. Hi vindran els pixapins
-sí, Judit, més gent de fora…-
dels Pastorets de Molins
i Sant Quirze de Besora.

XXXIX. Pitarrencs, anem brindant
pel candau de les masmorres
on té tancat el Satan
a l'infame Folch i Torres.

XL. Lluquet, Rovelló, cretins!
Veniu, si teniu collons,
que us ho explica en dos segons
algun quillo de Molins.

XLI. (El tal Lluquet, pobrissó,
no sap pas com és el cel
i s'ho fa amb la Isabeló
perquè no ha vist la Raquel).

XLII. En els 125 anys,
fem memòria, pastorets,
per Minoves i Tristanys,
tramoies i el Casalets.

XLIII. I els versos dels garrofaires,
maquilladores i actors,
taquillers, nens i dansaires,
per públic i directors.

XLIV. I tants berguedans eterns
que en el gresol de la Farsa
al poble van regalar-se
durant infinits hiverns.